

Sám do hospody nelez...

A co tak asi mám dělat. Domu a do ledničky daleko. Cesták na cestách. Snad zase neskončím u něčeho smaženého. Ne, koukám, že si dám česnečku a brokolici. No jasně, pivo, desítku, šéfe. Díky. Nemá se to, poslouchat kolem, ale nedělejte, že Vás to taky nezajímá. Tak přisedněte do jihočeský hospody...

A v Egyptě, tam se nám to líbilo, vid' táto. Tam byly ty bazény s klouzačkama a mezitím ty bufety s těma hranolkama a kečupem. No zadarmo, jasně. Ale nevydržíš to, nevydržíš to víc než dva dny, vid' táto, pak nám to už lezlo ušima...

Jo ten hajzl, bych mu ustřelil hlavu, tomu Kinskýmu. Nic bych mu nevrátil. Sto let tady chodím do lesa na houby a borůvky a von si to voplotí. To víš, ne? Co? No na Tábořsku. Co na Tábořsku? No tam je ta vesnice celá voplocená, tam se vůbec nedostaneš. Nákej hrabě...

Dáte si ještě pivo? Jo jasně, ještě jedno.

Co mi budeš povídat. Víno, to já dobře znám. Sme jezdili do JézetDé, ne, a sbírali to na vinici, no a von už z toho měl večer rovnou burčák a mladý víno. Né žádnéj druhák, jako podruhý vytlačený z těch kuliček, to já bych poznala. V šest jsme začali a v deset už se nám plet jazyk, vid' táto. Teda mě stačej dvě deci...

A seš džentlmen? A jak se to pozná? Co? No já nevím, asi když to vo mě říkaj.

Buzeranti jsou to, já bych je nakopal do prdele, sňatky, vosvojování dětí, nic.

A podnikaltel Schneider, ten věděl všechno. No, ten co se na tý dálnici zabil. Jak tam nebyla ta značka. Mě tam taky předjeli, plná čára, vole, se sere dopředu...

Do kvalitního vína si sífón nikdy nedávám. Jo svařák, ten jsme taky pili. No jasně, to musíš bejt najeděnej. Jenom slintáš.

Ty myslíš, že tam v tom Thajsku je tolik drogově závislejš, jo? No že to tam pašovali. To ten řidič v Anglii dostal vosmnáct let. No jasně, natvrdo. Ne to, není jako alkohol nebo cigarety. To je úplně něco jinýho. Počkej až to tvému vnoučeti někdo nabídne před školou. Počkej, až ho pustěj, si před tou školou udělá stánek na heroin.

Drzí parchanti, který nic nedovedou. To by ses posral. Po škole, chtěJ padesátitisícovej plat, služební auto. Dělat tak ředitele, nebo prezidenta. Sami, ne v tandemu se sttarym. Třicetiletěj parchant, prezident PÉPéeFky. Nejbohatší člověk ve státě. Jak k těm prachum přišel? Ale má nezaplacený zdravotní pojištění...

A ten hotel ten tam jako funguje? Kterej zoufalec to tam votevřel? Nákej Pražák, ne?

Vybavuje se mi s těma našpicovanějma ušim a Švejkovo putování na Jih přes Putim na Budějovice, ke svému regimentu. Řeči se mluví a pivo teče, víno teče, voda teče. Jednou je nahoře, až dosahuje přes most a pak jí zas není dole skoro vidět. Tady na Jihu by mohli povídat. Tak nějak to plyne. Nahoru a dolu... Švejk by měl radost. A taky Hrabal, zcela jistě... Však oni jistě maj...

Ne, díky, už nechci, zaplatím...

*Loupís
15.1. 2004
České Budějovice*